Написав Світлана Бурда
Четвер, 17 листопада 2011, 15:42

Душа стомилася до болю,
Не маю сили, Боже мій.
Твою чинити хочу волю,
Та заважає буревій.

У серці раптом виникають
Сумнівів гірких почуття.
Мій дух знеможений хитають,
Допоможи!- благаю я.

Мій ворог лютий не дрімає,
Навколо ходить кожну мить,
В житті моєму він бажає
Велику бурю учинить.

Твоєю милістю тримаюсь,
Без Тебе, Боже, я ніщо.
Душею змучена схиляюсь:
Ти зрозумієш, як ніхто.

Минають дні в випробуваннях,
Буває тяжко так ідти.
Молитв багато у благаннях
Від мене чуєш тільки Ти.

До ніг Твоїх я припадаю,
Прошу, мій Боже, поможи.
Печаль свою я відкриваю,
Тобі, Властителю душі.

Простягнеш руку для спасіння
І вже не плакатиму я.
Пісні співатиму хваління
Для Тебе, Вічного Царя.